

(119)

D

13. De lám, a por - ban he - ver é - le - tem,
Mint - ha vi - tet - ném majd a ko - por - só - ba;
Szent i - géd sze - rint é - lessz meg en - gem!
Út - ja - i - mat mi - dőn e - lő - szám - lál - va
Fel - ki - ál - ték, te nyom - ban fe - lel - tél;
Ren - de - lé - sid - re ta - níts meg jó - kedv - vel.

14. Add értenem parancsolatidat, / Hogy elmélkedjem a te csodáid-
ról! / És elmémben foglalom azokat,
Szívem keserűség miatt kicsordul! / Ígéreted szerint segíts en-
gem, / Hogy tőled ismét megerősíthessem!
15. A hamis útról, Uram, téríts el, / Törvényeidnek vezérelj útjára, /
Min ember járhat szép csendességgel!
Juttass kegyesen szent igazságodra! / Ítéletedet én elfogadom, /
És igazságod szemem előtt tartom.
16. Bizonyáságidra hajtom szívemet, / És életemet aszerint rendelem.
/ Szégyenvallástól ments meg engemet!
Mivel most kitárod bennem én szívem, / Parancsolatidra lesz
nagy gondom, / És víg örömmel azokat megtartom.